

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3924/2023
07.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић адвокат из ..., против тужених Синдикат радника „Електропривреде Србије“ из Београда и Синдикалне организације ЕПС ОДС „Електровојводина из Новог Сада, чији је заједнички пуномоћник Софија Јонкић адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 2986/22 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 07.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 2986/22 од 11.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 93/21 од 26.05.2022. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да су ништаве и да не производе правне последице Одлука Главног одбора туженог Синдиката радника „Електропривреде Србије“ од 14.09.2017. године, Одлука Централне изборне комисије истог туженог од 15.12.2017. године, одлуке Извршног одбора истог туженог од 22.11.2017. године, Одлука Скупштине Синдикалне организације ЕПС ОДС „Електровојводина“ од 27.12.2017. године, Одлука Скупштине Синдиката радника „Електропривреде Србије“ од 27.12.2017. године и обавезани тужени да тужиоцу солидарно на име трошкова парничног поступка исплате износ од 241.750,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 2986/22 од 11.05.2023. године укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и тужба тужиоца одбачена као неблаговремена, преиначено решење о трошковима поступка тако што је одбијен захтев тужиоца да се обавезу тужени да му накнаде трошкове парничног поступка од 241.750,00 динара и обавезан тужилац да туженима плати трошкове првостепеног поступка у износу од 450.250,00 динара и другостепеног поступка у износу од 52.000,00 динара и одбијен захтев тужиоца да се обавезу тужени да му плате трошкове другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење на основу члана 408., у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена али да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама тужилац је као лице запослено у предузећу „Електропривреда Србије“ био члан Синдикалне организације ЕПС, ОДС „Електројоводина“, до 12.11.2019. године када му је престао радни однос. Главни одбор туженог Синдиката радника „Електропривреде Србије“ донео је 14.09.2017. године одлуку о расписивању јединствених избора за све органе и тела тог синдиката и синдикалних организација које су његове чланице, међу којима је и тужена Синдикална организација ЕПС, ОДС „Електројоводина“, и која је истакнута на огласну таблу дана 21.09.2017. године. Извршни одбор Синдиката радника „Електропривреде Србије“ је одлуком од 22.11.2017. године овластио Иницијативни одбор тужене Синдикалне организације ЕПС, ОДС „Електројоводина“ да обавља све функције највиших органа и тела ове синдикалне организације до конституисања њених органа и тела а у циљу спровођења избора у складу са одлуком о расписивању избора од 14.09.2017. године, а који избори су заказани за 13. и 14.12.2017. године (одлука је истакнута на огласној табли 29.11.2017. године). Након што је први круг избора био неуспешан Централна изборна комисија Синдиката радника „Електропривреде Србије“ је 15.12.2017. године донела одлуку о одржавању другог круга избора за органе и тела Синдикалне организације ЕПС, ОДС „Електројоводина“ дана 21.12.2017. године коју је доставила свим члановима ове синдикалне организације путем електронске поште дана 20.12.2017. године у 9,40 сати. Након одржаних избора и на основу резултата избора конституисана је Скупштина Синдикалне организације ЕПС, ОДС „Електројоводина“ и за лице задужено за заступање, одобравање и депоновање потписа ради располагања средствима у овој синдикалној организацији одлуком од 27.12.2017. године одређен је ББ као председник и ВВ као заменик председника. Ова одлука истакнута је на огласну таблу 29.12.2017. године. Тужбу ради утврђења ништавости донетих одлука тужилац је поднео 02.02.2018. године.

Код овакво утврђених чињеница првостепени суд је усвојио тужбени захтев јер је оценио да су оспорене одлуке донете противно одредбама Правила о раду Синдикалне организације ЕПС, ОДС „Електројоводина“ и Статута Синдиката радника „Електропривреде“ Србије и применом одредби члана 103. став 1. у вези члана 25. став 3. Закона о облигационим односима утврдио да су оспорене одлуке тужених ништаве.

Другостепени суд је укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, јер је утврдио да је тужба у предметном спору за утврђење ништавости аката синдикалних организација као удружења поднета по истеку преклузивног рока од 15 дана од сазнања за оспорени акт удружења. То сазнање тужилац је имао најкасније 29.12.2017. године, када је на огласној табли објављена одлука о конституисању скупштине и одређивању председника и заменика председника Синдикалне организације ЕПС, ОДС

„Електровојводина“, па како је тужбу поднео дана 02.02.2018. године, иста је неблаговремена због чега је тужилац изгубио право на судску заштиту.

Ревизијом се оспорава становиште другостепеног суда. Ревидент сматра да је за оцену благовремености тужбе од значаја објективни рок од шест месеци од дана доношења акта у ком је и поднета тужба.

По оцени Врховног суда наводи ревизије нису основани. Према члану 20. став 1. Закона о удружењима („Службени гласник РС“ број 51/09 ... 44/18) сваки члан удружења може покренути пред надлежним основним судом поступак за утврђивање ништавости општег односно појединачног акта удружења у року од петнаест дана од дана сазнања за акт, а најкасније у року од шест месеци од дана доношења акта. Из ове законске одредбе произилази да се поступак за утврђивање ништавости акта удружења може покренути у року од петнаест дана од дана сазнања за акт (субјективни рок) а најкасније у року од шест месеци од доношења акта (објективни рок). Оба ова рока су преклузивна јер се њиховим истеком губи право на покретање поступка за утврђивање ништавости акта удружења с тиме да по протеку објективног рока престаје право на покретање поступка за утврђивање ништавости без обзира на чињеницу да ли је члан удружења сазнао за акт. Како је тужилац за оспорене акте сазнао најкасније 29.12.2017. године када су истакнуте на огласној табли то је протеком субјективног рока од петнаест дана од тог дана 13.01.2018. године тужилац изгубио право на покретање судског поступка за утврђивање њихове ништавости. Пошто је тужба у овој парници поднета 02.02.2018. године по протеку субјективног преклузивног рока из члана 20. став 1. Закона о удружењима, о коме суд води рачуна по службеној дужности то је правилно другостепени суд одбацио тужбу као неблаговремену.

Из свега изнетог одлучено је као у изреци на основу члана 414. става 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**